

عنوان مقاله:

اثر بخشی زوج درمانی به روش واقعیت درمانی، بر بهبود روابط صمیمانه زوجین

محل انتشار:

فصلنامه علمی مهارت های روانشناسی تربیتی، دوره 3، شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

الهام عرب پور - کارشناسی ارشد، مشاور دانشگاه خاتم، تهران، ایران

کیانوش هاشمیان - دانشیار گروه روانشناسی دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی زوج درمانی به روش واقعیت درمانی بر بهبود روابط صمیمانه زوجین صورت گرفته است. روش پژوهش شبه آزمایشی با دو گروه آزمایش و کنترل بوده است. جامعه ی مورد مطالعه، شامل زوج هایی است که به دلیل درگیری و تعارض به یکی از مراکز مشاوره ره آسا، آفتاب و بهزیستی رامسر مراجعه نمودند. تعداد ۲۰ زوج از میان ۵۰ زوج متقاضی به صورت تصادفی ساده، انتخاب شدند، آنگاه به طور تصادفی به دو گروه آزمایش و کنترل تقسیم گردیدند. متغیر وابسته صمیمیت زناشویی، با پرسشنامه هنجار شده صمیمیت زناشویی، قبل و پس از دوره درمان اندازه گیری شد. بعد از تایید روایی جهت محاسبه پایایی آن از آلفای کرونباخ استفاده شد. مقیاس صمیمیت با ضریب آلفای ۹۱/۰ تا ۹۷/۰ از همسانی درونی بسیار عالی برخوردار بوده است. به منظور تحلیل داده ها و حذف اثر پیش آزمون، از تحلیل کوواریانس استفاده شد. نتایج آماری نشان داد شیوه ی زوج درمانی به روش گلاسر، در بهبود روابط صمیمانه ی زوجین موثر نبوده است، اما این شیوه در از خودگذشتگی موثر بوده است.

کلمات کلیدی:

صمیمیت زناشویی، زوج درمانی، واقعیت درمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1596685>

